

**Примітки до фінансової звітності за 2019 рік,
що закінчився 31 грудня 2019 року
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА»**

Загальна інформація про Товариство

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» (далі по тексті – ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА», Товариство) зареєстроване Печерською районною у м. Києві державною адміністрацією, номер запису – 1 070 120 0000 004408 від 01.06.1996р.

ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» діє в результаті перейменування ТОВ «ФК «УКРАНЕТ», яке діяло в результаті перейменування ТОВ «УНІВЕРСАЛЬНА ФІНАНСОВА ГРУПА», зареєстрованого Печерською районною державною адміністрацією м. Києва 01.06.1999р.

Країна реєстрації - Україна.

Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ - 21654295.

Юридична адреса Товариства: 01010, м. Київ, вулиця Московська, будинок 32/2.

Фактична адреса Товариства: 01010, м. Київ, вулиця Московська, будинок 32/2.

Місцезнаходження за КОАТУУ - 8038200000.

Організаційно-правова форма господарювання: Товариство з обмеженою відповідальністю.

Офіційна сторінка в Інтернеті - <https://ffin.ua/>

Адреса електронної пошти - info@ffin.ua

Дата звітності – 31.12.2019 р., звітний період – 2019 рік.

ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» взято на облік як платник податків 21.11.1996р. за № 15007 в ДПІ у Печерському районі ГУ ДФС у м. Києві (ЄДРПОУ ДПІ 39669867).

ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» зареєстроване як платник єдиного соціального внеску 02.12.1999р за №10-015797 в ДПІ у Печерському районі ГУ ДФС у м. Києві.

Товариство має ліцензії на професійну діяльність на фондовому ринку:

- Ліцензія, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо професійної діяльності на фондовому ринку – діяльність з торгівлі цінними паперами – дилерська діяльність, номер рішення № 574, дата прийняття рішення про видачу ліцензії - 11.07.2012р. Строк дії ліцензії: з 29.07.2012р. – необмежений.

- Ліцензія, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо професійної діяльності на фондовому ринку – діяльність з торгівлі цінними паперами – брокерська діяльність, номер рішення № 574, дата прийняття рішення про видачу ліцензії - 11.07.2012р. Строк дії ліцензії: з 29.07.2012р. – необмежений.

- Ліцензія, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо професійної діяльності на фондовому ринку – депозитарна діяльність депозитарної установи, дата прийняття та номер рішення про видачу ліцензії: 17.09.2013р. № 1857. Строк дії ліцензії: з 12.10.2013р. – необмежений.

Товариство включене до державного реєстру фінансових установ, які надають фінансові послуги на ринку цінних паперів, рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 26.10.2004р, реєстраційний номер 128.

Відповідно до Статуту, предметом діяльності Товариства є виключно професійна діяльність на фондовому ринку, а саме: діяльність з торгівлі цінними паперами, в тому числі брокерська, дилерська діяльність, андерайтинг, діяльність з управління цінними паперами, консультаційні послуги на ринку цінних паперів; депозитарна діяльність депозитарної установи.

Основними видами діяльності Товариства в розрізі одержаних доходів за 2019р є дилерська, брокерська діяльність та депозитарна діяльність депозитарної установи.

Основними факторами, що впливають на діяльність Товариства є кількість та об'єм торгових операцій клієнтів з цінними паперами та іншими фінансовими інструментами.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2019 р. та 31 грудня 2018 р. складала 112 та 95 осіб, відповідно.

Керівник Товариства - Генеральний директор Машковська Марина Василівна,

Учасники Товариства:

- ФРІДОМ ХОЛДІНГ КОРП. (FREEDOM HOLDING CORP.) реєстраційний номер С32081-2004, юридична адреса: 324 Саут 400 Вест, Офіс 250, м. Солт-Лейк-Сіті, штат Юта, Сполучені Штати Америки
- Таштітов Аскар Болатович, громадянин Республіки Казахстан, зареєстрований за адресою: Республіка Казахстан, мікрорайон Баганашил, вул.Санаторна, буд.42, кв.9.

Згідно Протоколу №14 Загальних зборів учасників Товариства від 15 серпня 2019 року про збільшення статутного капіталу на звітну дату 31 грудня 2019 року учасниками за свій рахунок зареєстрований Статутний капітал Товариства у розмірі 86 071 000,00 грн. (вісімдесят шість мільйонів сімдесят одна тисяча грн. 00 коп.) розподілений таким чином:

Учасники товариства:	
Станом на 31.12.2019	Станом на 31.12.2018
- ФРІДОМ ХОЛДІНГ КОРП. (FREEDOM HOLDING CORP.) код ЄДРРНО 332081-2004, адреса: 324 Саут 400 Вест, Офіс 250, м. Солт-Лейк-Сіті, штат Юта, Сполучені Штати Америки. Розмір частки у Статутному капіталі – 32,88%; - Таштітов Аскар Болатович, громадянин Республіки Казахстан, Розмір частки у Статутному капіталі – 67,12%;	ФРІДОМ ХОЛДІНГ КОРП. (FREEDOM HOLDING CORP.) код ЄДРРНО 332081-2004, адреса: 324 Саут 400 Вест, Офіс 250, м. Солт-Лейк-Сіті, штат Юта, Сполучені Штати Америки; розмір частки у Статутному капіталі – 100%.

Станом на 31 грудня 2019 року Статутний капітал сплачено повністю.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за 2019 рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 1 січня 2019 року, що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ. Вжиті всі можливі заходи, щодо зменшення оманливих аспектів для дотримання МСФЗ з урахуванням вимог чинного законодавства України до бухгалтерського обліку та оподаткування.

2.2 Застосування нових стандартів

Нові та змінені стандарти, які набули чинності для поточного звітного періоду

З 01.01.2019р. став обов'язковим для застосування МСФЗ 16 «Оренда», яким запроваджено нові вимоги щодо обліку оренди. Він вводить значні зміни для обліку оренди орендарем, усуваючи відмінності між операційною та фінансовою орендою та вимагає визнання на початку оренди активу в формі права користування та зобов'язання з оренди для всіх видів оренди крім короткострокової та оренди, за якою базовий актив є малоцінним. Вимоги до обліку оренди орендодавцями не змінені. Вплив застосування стандарту розкрито у п. 3.7 приміток.

У звітному періоді набули чинності інші зміни до МСФЗ та тлумачень, які не мали суттєвого впливу на цю фінансову звітність.

КТМФЗ 23 "Невизначеність щодо розрахунку податку на прибуток"	Ключовими питаннями, що розглядаються у КТМФЗ 23 і які слід взяти до уваги, є наступні: - розгляд невизначеного підходу до податку окремо чи разом з іншими: підприємство зобов'язане використовувати судження, щоб визначити, чи слід розглядати кожну податкову ситуацію (трактування) незалежно одна від одної чи спільно. Рішення ґрунтується на тому, який підхід забезпечує кращі прогнози щодо усунення невизначеності; - припущення про перевірку податковими органами: податковий орган, який має право на перевірку звітних сум, перевірить ці суми та матиме повний спектр інформації – лише за такого
--	---

	<p>припущення враховується вплив невизначеності;</p> <ul style="list-style-type: none"> - ймовірність прийняття податковим органом невизначеного підходу до податку: підприємство розглядає, чи є вірогідним, що відповідний орган погодиться з кожним податковим підходом, які використано, або планується використовувати. За результатами такого розгляду можливими є 2 варіанти подальших дій: - якщо існує ймовірність того, що податковий підхід буде прийнятим, підприємству слід визначити оподатковуваний прибуток (податковий збиток), бази оподаткування, невикористані податкові збитки, невикористані податкові вигоди або ставки оподаткування відповідно до цього підходу; - якщо не існує ймовірності прийняття певного податкового підходу, підприємству слід скористатися одним з методів – 1) найімовірнішої суми або 2) очікуваного значення (середньозважена вартість всіх можливих значень) – при визначенні оподаткованого прибутку (податкового збитку), податкових баз, невикористаних податкових збитків, невикористаних податкових пільг та ставок податку. Рішення має ґрунтуватися на тому, який метод забезпечує кращі прогнози щодо вирішення невизначеності. – необхідність врахування змін у фактах і обставинах або надходження нової інформації (наведено приклади таких змін задля їх усвідомленої ідентифікації). <p>До того ж надано рекомендації щодо обсягу розкриття інформації у випадку невизначеності підходу до податку.</p>
<p>МСФЗ 1 "Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності"</p>	<p>Ключова зміна пов'язана з КТМФЗ23. Дозволяється прийняття підприємством рішення про можливість не відображення застосування КТМФЗ23 у порівняльній інформації у складі своєї першої фінансової звітності за МСФЗ. Натомість передбачено визнання кумулятивного ефекту через коригування залишку нерозподіленого прибутку.</p>
<p>МСБО1 "Подання фінансової звітності"</p>	<p>Внесені зміни пов'язані з впливом МСФЗ 9 та МСФЗ 17.</p>
<p>Щорічні удосконалення МСФЗ 2015-2017 до МСФЗ 3 "Об'єднання бізнесу", МСФЗ 11 "Спільна діяльність", МСБО 12 "Податки на прибуток", МСБО 23 "Витрати на позики"</p>	<p>Зміни до МСБО12 "Податки на прибуток"</p> <p>У стандарт додано уточнення щодо визнання і оцінки поточних і відстрочених податків на дивіденди. Так, податкові наслідки доходу у формі дивідендів визнаються тоді, коли визнається зобов'язання виплатити такі дивіденди. При цьому робиться акцент на тому, що наслідки доходу у формі дивідендів більш прямо пов'язані з минулими операціями чи подіями, які спричинили розподіл прибутку, ніж з виплатами власникам. Відповідно, наслідки податку на прибуток від дивідендів визнаються у прибутку або збитку, іншому сукупному доходу або капіталі, якщо підприємство спочатку визнало ці минулі операції або події.</p> <p>МСБО 23 "Витрати на позики"</p> <p>Зміни уточнюють, що підприємство повинно визнавати позики, отримані спеціально для придбання кваліфікованого активу, в складі позик на загальні цілі, коли завершено практично всі роботи, які необхідні для підготовки цього активу для використання за призначенням або для продажу.</p> <p>МСФЗ 3 "Об'єднання бізнесу"</p> <p>Стандарт тепер містить вимогу повторної оцінки частки в бізнесі за умов, коли підприємство отримує контроль над таким бізнесом, що є спільною операцією. Зазначена вимога пов'язана з розумінням такої угоди як поетапного об'єднання бізнесу. Йдеться і про переоцінку раніше утримуваних часток у активах та зобов'язаннях спільної операції за справедливою вартістю. При цьому покупець переоцінює всю свою раніше утримувану частку</p>

	у спільній операції МСФЗ 11 "Спільна діяльність" Поправка містить уточнення щодо спільного контролю. Так, коли підприємство отримує спільний контроль над бізнесом, що є спільною операцією, не проводиться переоцінка раніше визнаної частки в цій компанії.
МСФЗ 9 "Фінансові інструменти" (документ "Дострокове погашення з від'ємним відшкодуванням (Зміни до МСФЗ 9) ")	Тепер МСФЗ 9 дозволяє підприємствам оцінювати фінансові активи, що підлягають достроковому погашенню з т. зв. негативним відшкодуванням, за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід замість оцінки за справедливою вартістю через прибутки та збитки. Поправки містять також роз'яснення щодо обліку зміни або заміни фінансового зобов'язання, що оцінюється за амортизованою вартістю, і що не призводить до анулювання такого фінансового зобов'язання. Рада пояснює, що підприємство визнає будь-які коригування амортизованої вартості фінансового зобов'язання, що виникають в результаті зміни або заміни, у прибутку або збитку на дату таких змін. Зазначені зміни мають застосовуватися ретроспективно.
МСБО 28 "Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства" (документ "Довгострокові частки участі в асоційованих і спільних підприємствах (Зміни до МСБО 28) ")	Поправка пояснює, що МСФЗ 9 "Фінансові інструменти", в т. ч. його вимоги щодо зменшення корисності, застосовується до довгострокових часток участі в асоційованому або спільному підприємстві, щодо яких не застосовується метод участі в капіталі.
МСБО 19 "Виплати працівникам" (документ "Внесення змін до програми, скорочення або здійснення розрахунків (Зміни до МСБО 19) ")	За новими вимогами, коли відбувається зміна програми, скорочення чи здійснення розрахунків, необхідно є переоцінка чистих активів (зобов'язань) підприємства за визначеними виплатами. У зв'язку з цим, підприємству слід: – визначити вартість поточних послуг стосовно решти періоду після зміни програми, скорочення або розрахунку, з огляду на актуальні припущення, використані для переоцінки чистого зобов'язання (активу) за визначеною виплатою; – визначити чистий відсоток стосовно решти періоду після зміни програми, скорочення або розрахунку, з використанням: чистого зобов'язання (активу) за визначеною виплатою, що відображають виплати, які пропонуються за програмою, і активи програми після цієї події; і ставки дисконту, використаної для переоцінки цього чистого зобов'язання (активу). При цьому, спочатку визначається вартість раніше наданих послуг або прибуток чи збиток від розрахунку, без урахування впливу "стелі" активу. Відповідна сума визнається у прибутку або збитку. Після зміни програми, скорочення або розрахунку визначається вплив "стелі" активу. Зміна даного впливу, за винятком сум, включених в чистий відсоток, визнається в іншому сукупному доході

МСФЗ прийняті, але ще не набули чинності

Нові МСФЗ, прийняті станом на 31.12.2019, ефективна дата яких не настала, та які не застосовувалися Товариством в даному періоді.

Назва	Ефективна дата
Поправки до МСБО 1 та МСБО 8 - дефініція суттєвості	01.01.2020
МСБО 10 "Події після звітного періоду", МСБО 34 "Проміжна фінансова звітність", МСБО 37 "Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи", Керівництво із застосування МСФЗ 2 "Виплати на основі акцій", Посібник з застосування МСФЗ 4 "Договори страхування", Основи для висновків до МСФЗ 17 "Страхові контракти" - У всіх випадках	01.01.2020

словосполучення "економічні рішення" замінено словом "рішення", а поняття "користувачі" звужено до "основних користувачів".	
МСФЗ 9 "Фінансові інструменти", МСФОЗ 7 "Фінансові інструменти: розкриття інформації", МСБО 39 "Фінансові інструменти: визнання та оцінка"	01.01.2020
Концептуальна основа	01.01.2020

Зміни до МСБО 1 та МСБО 8 уточнюють визначення суттєвості, пояснення до цього визначення та застосування цього поняття завдяки включенню рекомендацій щодо визначення, які раніше були наведені в інших стандартах МСФЗ. Інформація є суттєвою, якщо обґрунтовано очікується, що її пропуск, спотворення або затуманення може вплинути на рішення основних користувачів фінансової звітності загального призначення, винесені на підставі такої фінансової звітності, що представляє фінансову інформацію про компанію, що звітує.

Зміни забезпечують послідовність використання визначення суттєвості в усіх стандартах МСФЗ.

Зміни до МСФЗ 9, 7 та МСБО 39 стосуються процентних ставок (такі як LIBOR, EURIBOR і TIBOR), що використовуються в різних фінансових інструментах: від іпотечних кредитів до похідних інструментів. Поправки змінили вимоги до обліку хеджування: при обліку хеджування передбачається, що контрольний показник процентної ставки, на якому засновані грошові потоки, що хеджуються і грошові потоки від інструменту хеджування, не зміниться в результаті реформи; обов'язкові для всіх відносин хеджування, на які безпосередньо впливає реформа внутрішньобанківської ставки рефінансування; не можна використовувати для усунення будь-яких інших наслідків реформи; вимагають розкриття інформації про ступінь впливу поправок на відносини хеджування.

В новій редакції Концептуальної основи оновлено визначення активів і зобов'язань, а також додано нові положення з оцінки та припинення визнання активів і зобов'язань, подання і розкриття даних у фінансовій звітності за МСФЗ. Згідно нової редакції інформація, представлена у фінансовій звітності, також повинна допомагати користувачам оцінити ефективність керівництва компанії в управлінні економічними ресурсами. Принцип обачності трактується через підтримку нейтральності представлених даних. Обачність визначається як прояв обережності при винесенні суджень в умовах невизначеності. Правдиве уявлення даних трактується як подання суті операцій, а не тільки їх юридичної форми. Нова редакція КОФЗ передбачає дві форми звітності: звіт про фінансовий стан і звіт про фінансові результати. Інші форми об'єднані під назвою "інші форми і розкриття", визначається, що дані фінансової звітності представляються за певний період і містять порівняльну інформацію, а також за певних обставин - прогнозні дані.

У новій редакції КОФЗ вводиться поняття "підприємство, що звітує", під яким мається на увазі сторона економічної діяльності, яка має чітко визначені межі та поняття зведеної звітності.

Вираз "економічний ресурс" замість терміну "ресурс" підкреслює, що Рада МСФЗ більше не розглядає активи лише як фізичні об'єкти, а, скоріше, як набір прав. Визначення активів і зобов'язань не відносяться до "очікуваних" надходжень або відтоків. Замість цього визначення економічного ресурсу відноситься до потенціалу активу/зобов'язання виробляти/передавати економічні вигоди.

Нова глава КОФЗ присвячена опису різних методів оцінки (історична і поточна вартість (справедлива вартість, вартість використання)), інформації, яку вони надають.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань Товариства відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Отримані збитки за звітний 2019 рік та попередній 2018 рік пов'язані з розвитком філіальної мережі та маркетинговою політикою для розвитку бізнес – моделі Товариства. Керівництво впевнене, що воно вживає всіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства, дотримання вимог регулятора.

Разом з тим керівництво Товариства не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на фондовий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Товариства.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства за 2019 рік узгоджена до випуску (з метою оприлюднення) Генеральним директором Товариства 28 лютого 2020 року та затверджена Загальними зборами Учасників Товариства протоколом № 3 від 28.02.2020р.

Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається півріччя, період з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

3. Суттєві положення облікової політики

Облікова політика Товариства визначає та встановлює єдині принципи, методи і процедури, що використовуються для відображення в обліку операцій, щодо яких нормативно-методична база передбачає більш ніж один їх варіант складання і подання звітності. Товариство підготувало дану фінансову звітність на основі принципів Міжнародних стандартів фінансової звітності, як зазначено у обліковій політиці, відповідно до МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки».

Облікова політика розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилках» та інших чинних МСФЗ, визначена Наказом від «03» січня 2017 року № 1 «Про облікову політику та організацію бухгалтерського обліку», Наказом № 1 від «03» січня 2018 року та Наказом № 1 від «02» січня 2019 року «Про внесення змін до облікової політики та бухгалтерського обліку», якими обумовлений порядок обліку активів, зобов'язань та власного капіталу Товариства та які базуються на основних принципах бухгалтерського обліку:

Обачність - застосування в бухгалтерському обліку методів оцінки, які повинні запобігати заниженню оцінки зобов'язань та витрат і завищенню оцінки активів і доходів Товариства.

Повне висвітлення - фінансова звітність повинна містити всю інформацію про фактичні та потенційні наслідки господарських операцій та подій, здатних вплинути на рішення, що приймаються на її основі.

Автономність - кожне підприємство розглядається як юридична особа, відокремлена від її власників, у зв'язку з чим особисте майно та зобов'язання власників не повинні відображатися у фінансовій звітності Товариства.

Послідовність - постійне (із року в рік) застосування Товариством обраної облікової політики.

Безперервність - оцінка активів та зобов'язань Товариства здійснюється виходячи з припущення, що його діяльність буде тривати далі.

Нарахування та відповідність доходів і витрат - для визначення фінансового результату звітного періоду необхідно порівняти доходи звітного періоду з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів. При цьому доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення, незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів.

Превалювання сутності над формою - операції обліковуються відповідно до їх сутності, а не лише виходячи з юридичної форми.

Історична (фактична) собівартість - пріоритетною є оцінка активів Товариства, виходячи з витрат на їх придбання.

Єдиний грошовий вимірник - вимірювання та узагальнення всіх господарських операцій Товариства у його фінансовій звітності здійснюється в єдиній грошовій одиниці.

Періодичність - можливість розподілу діяльності підприємства на певні періоди часу з метою складання фінансової звітності.

На основі принципу послідовності облікова політика Товариства передбачає постійне (із року в рік) застосування прийнятої стабільної облікової політики. Перегляд облікової політики має бути обґрунтований.

Зміна облікової політики можлива лише у випадках :

- змін, що вимагає МСФЗ ;

- фінансова звітність буде відображати більш достовірну та доречну інформацію .

Критерій суттєвості для відображення в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності операцій, пов'язаних із рухом активів, зобов'язань, власного капіталу, визнанням доходів і витрат, встановлено у розмірі 0,1% від суми прибутку з реалізації (товарів, робіт та послуг).

Статті фінансової звітності формуються з урахуванням суттєвості. Якщо окрема стаття не є суттєвою, то підлягає об'єднанню з іншими статтями безпосередньо у звіті, чи у примітках.

Критерії і ознаки суттєвості визначаються з економічної доцільності з урахуванням обсягів діяльності Товариства, характеру впливу об'єкта обліку на рішення користувачів та інших якісних чинників, які можуть впливати на визначення порогу суттєвості.

Стаття, яка може бути визнана несуттєвою для окремого подання її у фінансовому звіті, може бути достатньо суттєвою для окремого розкриття її в примітках до фінансової звітності.

Товариство не надає конкретне розкриття, що його вимагає МСФЗ, якщо така інформація не є суттєвою.

Деякі суми, включені до фінансової звітності, а також пов'язані з ними розкриття інформації вимагають здійснення припущень відносно сум або умов, які не можуть бути точно відомі на дату підготовки звітності. Управлінський персонал проводить оцінки на постійній основі, виходячи з результатів і досвіду минулих періодів, консультацій фахівців, тенденцій та інших методів, які керівництво вважає прийнятними за певних обставин, а також виходячи з прогнозів щодо того, як вони можуть змінитися в майбутньому. Однак невизначеність цих припущень і оціночних значень може призвести до результатів, які можуть вимагати суттєвих коригувань вартості активу або зобов'язання, стосовно яких здійснюються такі припущення та оцінки, в майбутньому.

Основні невизначеності стосуються амортизації основних засобів, нематеріальних активів, яка ґрунтується на здійснених управлінським персоналом оцінках майбутніх строків корисного використання цих активів. Оцінки можуть змінюватися під впливом технологічного розвитку, конкуренції, зміни ринкових умов та інших чинників, котрі важко передбачити. Подібні зміни можуть призвести до змін очікуваних строків корисного використання та амортизаційних відрахувань.

3.1. Основи оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, визначає та встановлює єдині принципи, методи і процедури, що використовуються для відображення в обліку операцій, щодо яких нормативно-методична база передбачає більш ніж один їх варіант складання і подання звітності.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших події або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

У звітному періоді зміни облікової політики були пов'язані із набранням чинності МСФЗ 16 «Оренда». Вплив першого застосування цього стандарту розкрито у п. 3.7.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Згідно п. 10 МСБО 1 «Подання фінансових звітів», фінансова звітність Товариства складається з наступних компонентів:

- Звіт про фінансовий стан на кінець року;
- Звіт про прибутки та збитки та інші сукупні доходи за період;

- Звіт про зміни у власному капіталі за період;
- Звіт про рух грошових коштів за період;
- Примітки до фінансової звітності, включаючи опис існуючої облікової політики

При цьому Товариство при складанні фінансової звітності використовує форми фінансової звітності, загально прийняті в Україні для подання офіційним органам, встановлені НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ.

Фінансова звітність Товариства згідно з вимогами, встановленим НП (С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» включає наступні форми:

- Форма № 1 - Баланс (Звіт про фінансовий стан);
- Форма № 2 - Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід);
- Форма № 3 - Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом);
- Форма № 4 - Звіт про власний капітал.

Сукупність цих форм звітності дає змогу отримати інформацію про всі види діяльності Товариства (операційну, фінансову, інвестиційну), його майновий стан, фінансові ресурси, результати діяльності та грошові потоки, які забезпечують цю діяльність, дати комплексну оцінку діяльності Товариства та визначити його економічний потенціал та оцінити перспективи розвитку. Звітність складається щоквартально, наростаючим підсумком з початку звітного року та подається за формами фінансової звітності та у терміни подання що встановлюється Міністерством фінансів України.

Метою складання фінансової звітності є надання повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух коштів Товариства.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Активи та зобов'язання у звіті про фінансовий стан подаються Товариством із розподілом на поточні та непоточні активи і поточні та непоточні зобов'язання. Як поточні класифікуються активи та зобов'язання, що очікуються до відшкодування або погашення протягом не більше 12 місяців після звітного періоду. Відповідно як непоточні класифікуються активи та зобов'язання, що очікуються до відшкодування або погашення через більш ніж дванадцять місяців після звітного періоду.

Витрати, визнані у прибутку чи збитку, Товариство подає у Звіті про сукупний дохід за класифікацією, яка базується на їх функції: за методом «функції витрат або собівартості реалізації». Відповідно до цього Товариство класифікує витрати як собівартість реалізації (цінних паперів та послуг), адміністративні витрати, витрати на збут, інші витрати.

Грошові потоки у Звіті про рух грошових коштів подаються згідно з поділом діяльності на операційну, інвестиційну та фінансову. Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою операції.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому за справедливою вартістю або за амортизованою собівартістю, на основі характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та

б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбавається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство веде облік фінансових інструментів, згідно з МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з метою встановлення принципів фінансової звітності, класифікації фінансових інструментів як фінансових активів, фінансових зобов'язань та інструментів власного капіталу, з метою надання доречної та корисної інформації користувачам фінансової звітності.

Оцінкою справедливої вартості при первісному визнанні фінансового інструменту, який не має котирування на активному ринку, є ціна операції.

У разі скасування реєстрації випуску цінних паперів емітентів Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку або за рішенням суду, подальше визнання їх як активу припиняється і відображається у складі збитків звітного періоду.

Цінні папери, емітента, щодо якого оприлюднено інформацію про порушення справи про банкрутство Товариство оцінює враховуючи очікування надходження майбутніх економічних вигід від таких цінних паперів.

У разі оприлюднення інформації про припинення провадження у справі про банкрутство емітента цінних паперів, вартість цінних паперів такого емітента, а також дебіторську заборгованість боржника Товариство переоцінює відповідно до облікової політики.

Акції українських емітентів, які не перебувають в обігу на організованому фондовому ринку та/або річну фінансову звітність яких отримати неможливо, а також паї/частки господарських товариств, річну фінансову звітність яких отримати неможливо, Товариство оцінює враховуючи за нульовою вартістю.

Справедливу вартість цінних паперів емітентів, обіг яких призупинено Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, Товариство визначає із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід від таких цінних паперів. Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Розрахункові операції Товариство здійснює як в готівковій, так і в безготівковій формах.

Кошти та їх еквіваленти включають кошти на банківських рахунках, кошти в касі, банківські депозити.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів (в тому числі в іноземній валюті) здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Облік грошових коштів ведеться в розрізі валют та в розрізі банків, в яких відкриті поточні та депозитні рахунки. Грошові кошти зберігаються на поточних та депозитних банківських рахунках.

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операції. Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за

монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоду, в якому вони виникають.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

Товариство складає Звіт про рух грошових коштів за прямим методом, згідно МСФЗ 7 (Фінансові інструменти: розкриття інформації) у якому розкривається інформація про основні надходження та виплати грошових коштів.

Для цілей складання звіту про рух грошових коштів, кошти включають готівкові гроші в касі, на поточних рахунках та інших рахунках у банках а також грошові кошти в дорозі (транзит грошових коштів для купівлі або продажу іноземної валюти).

До інших рахунків відносяться:

- Рахунки по короткостроковим депозитам зі строком погашення 12 місяців або менше, що під власні незначному ризику зміни вартості у національній та іноземній валютах.

- Розподільчі рахунки, на яких обліковується валютна виручка, що надійшла від контрагентів, але ще не була зарахована банком на поточний рахунок Товариства.

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки через прибутки або збитки

Товариство відносить активи до портфелю «Фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток та класифікуються як призначені для торгівлі»:

а) боргові цінні папери, акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, що використовуються для отримання прибутків у результаті короткотермінових коливань ціни або дилерської маржі та продажу в найближчий час;

б) будь-які інші цінні папери, що визначаються на етапі первісного визнання як такі, що можуть обліковуватись за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки (крім акцій, які не мають котирувальної ціни на активному ринку і справедливую вартість яких неможливо достовірно визначити).

Товариство класифікує фінансові активи як утримувані для продажу, якщо в нього є намір продати їх у найближчому майбутньому. Цінні папери, утримувані для продажу, спочатку визнаються за первісною вартістю й згодом переоцінюються по справедливій вартості з відображенням переоцінки як прибутку або збитку

Фінансові активи, що придбані в торговий портфель, відносяться до фінансових активів, які переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо він класифікується як призначений для торгівлі або є таким після первісного визнання.

Фінансові активи класифікуються як призначені для торгівлі, якщо вони:

- придбані або прийняті з метою їх продажу у найближчому майбутньому;
- при первісному визнанні є частиною портфелю ідентифікованих фінансових інструментів, управління якими здійснюється спільно, та недавні операції з якими засвідчують тенденцію до отримання короткострокового прибутку; або
- є похідними інструментами (за винятком похідних інструментів, що представляють собою договори фінансової гарантії або класифіковані та ефективні інструменти хеджування).

Фінансові інвестиції (крім інвестицій, що утримуються Товариством до їх погашення або обліковуються за методом участі в капіталі) на дату балансу відображаються за справедливою вартістю. Сума збільшення або зменшення балансової вартості фінансових інвестицій на дату балансу (крім інвестицій, що обліковуються за методом участі в капіталі) відображається у складі інших доходів або інших витрат відповідно.

Порядок переоцінки довгострокових та поточних фінансових інвестицій та механізм визначення справедливої вартості регулюється МСФЗ 9 (Фінансові інструменти: визнання та оцінка) та МСФЗ 13 (Оцінка справедливої вартості).

На кожну звітну дату (дату балансу) Товариство визначає, чи відбулося знецінення фінансового активу або групи фінансових активів.

Ознаками знецінення можуть бути:

- погіршення ситуації на ринку,
- збільшення факторів галузевого ризику,
- погіршення фінансового стану емітента,
- порушення порядку платежів,
- висока ймовірність банкрутства емітента,
- визнання зниження кредитного рейтингу рейтинговим агентством.

Вартість фінансових активів після первісного визнання переглядається в кінці кожного звітного періоду. Подальша оцінка довгострокових та поточних фінансових інвестицій (крім інвестицій, які перебувають у власності Товариства до їх погашення або обліковуються за методом участі в капіталі) на дату балансу відображається за справедливою вартістю. Сума збільшення або зменшення балансової вартості фінансових інвестицій на дату балансу відображається у складі інших доходів або інших витрат відповідно.

Періодична переоцінка вартості фінансових інвестицій на дату балансу, на дату формування проміжної та річної фінансової звітності здійснюється Товариством з використанням одного з трьох методів визначення справедливої вартості:

- 1) за біржовим курсом на організованому фондовому ринку на ідентичні активи, до яких Товариство може мати доступ на дату оцінки;
- 2) за цінами котирування на організованих фондових ринках на ідентичні активи, до яких Товариство може мати доступ на дату оцінки;
- 3) за зовнішніми даними, які можна визначити для відповідної інвестиції.

Оцінку вартості фінансових інвестицій Товариства, які не мають котирування на організованому фондовому ринку, справедливую вартість яких достовірно визначити неможливо, Товариство відображає на дату балансу за собівартістю придбання, згідно з МСФЗ 9 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».

Втрати від зменшення корисності фінансових інвестицій Товариство відображає у складі інших витрат з одночасним зменшенням балансової вартості фінансових інвестицій. Зменшення балансової вартості фінансових інвестицій Товариство відображає в бухгалтерському обліку тільки на суму, що не призводить до від'ємного значення вартості фінансових інвестицій. Фінансові інвестиції, які внаслідок зменшення їх балансової вартості досягають нульової вартості, Товариство відображає в бухгалтерському обліку у складі фінансових інвестицій за нульовою вартістю.

Періодична переоцінка вартості інвестицій на дату балансу забезпечує прозорість фінансової звітності для користувачів, надає об'єктивну оцінку його фінансового стану і результатів діяльності.

Для переоцінки портфельних фінансових інвестицій Товариство використовує положення МСФЗ 9 "Фінансові інструменти" і оцінює по амортизаційній вартості, справедливій (ринковій) вартості (через прибутки та збитки) та іншим сукупним доходом, відповідно до чинників:

- 1) Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів, такі інструменти оцінюються за ціною на основному ринку для цього активу або,
- 2) за відсутності основного ринку - на найсприятливішому ринку (біржі) для нього.

3) За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок (біржа), на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку - на найсприятливішому ринку.

4) При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Фінансові інвестиції, оцінені за справедливою вартістю, які можуть бути вільно реалізовані в будь-який момент, з відображенням результатів переоцінки як прибутку або збитку, у звіті про фінансовий стан наводяться у складі поточних фінансових інвестицій.

Фінансові інвестиції на строк, що перевищує один рік відображаються як довгострокові фінансові інвестиції. Призупинені в обігу наведені в складі довгострокових фінансових інвестицій.

3.3.4 Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить облигації, що утримуються до погашення, депозити, дебіторську заборгованість.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, які відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збитком у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
- очікуваним кредитним збитком за весь строк дії фінансового інструмента, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором; і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати на свою користь.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Товариство визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

Товариство відносно банківських депозитів має наступну модель розрахунку збитку від знецінення фінансового активу:

а) при розміщенні депозиту в банку з високою надійністю (інвестиційний рівень рейтингу *aaAAA*, *aaAA*, *aaA*, *aaBBB* та банки, що мають прогноз "стабільний", що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитків розраховується в залежності від строку та умов розміщення (при розміщенні від 1 до 3-х місяців – розмір збитку складає 0%, від 3-х місяців до 1 року – 1% від суми розміщення, більше 1 року – 2%);

б) при розміщенні депозиту в банку з більш низьким кредитним рейтингом (спекулятивний рівень рейтингу, що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитку розраховується у розмірі від 7% до 20% від суми вкладу в залежності в розміру ризиків.

Дебіторська заборгованість

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості відбувається за амортизованою вартістю.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Дебіторська заборгованість поділяється на наступні види:

- Дебіторська заборгованість за роботи та послуги ;
- Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами;
- Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів;
- Інша поточна дебіторська заборгованість, заборгованість що не знайшла відображення в попередніх статтях ;
- Довгострокова дебіторська заборгованість, заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців.

3.3.6. Зобов'язання.

Кредиторська заборгованість – це фінансове зобов'язання, що визначається як заборгованість перед юридичними та фізичними особами, яку Товариство зобов'язане погасити. Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти. Первісне визнання та подальша оцінка кредиторської заборгованості відбувається відповідно до МСФЗ.

Зобов'язання визначається, якщо його оцінка може бути достовірно визначена та існує ймовірність зменшення економічних вигод у майбутньому внаслідок його погашення. Класифікація зобов'язань (довгострокове чи поточне) проводиться в момент їх визнання , а потім – на кожен дату балансу (за станом на кінець останнього дня кварталу (року)).

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Кредиторська заборгованість відображається як поточна, зі сподіванням на погашення в ході нормального операційного циклу, не утримується з метою продажу, підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду. Облік ведеться згідно МСФЗ 7 (Фінансові інструменти: розкриття інформації)

Для визначення того, до якого виду належить явне зобов'язання, проводиться аналіз строку погашення цього зобов'язання, передбаченого відповідною угодою. У випадку, коли зобов'язання, що раніше було класифіковано як довгострокове, на дату балансу не відповідає визначеним критеріям, воно переноситься на рахунки обліку поточних зобов'язань для забезпечення правильного складання фінансової звітності Товариства.

З метою більш досконалого розкриття інформації про поточну кредиторську заборгованість Товариство розподіляє поточну кредиторську заборгованість класифікує за видами:

- Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги (до складу кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги ризиками відносить кредиторську заборгованість за вже придбані фінансові інвестиції чи інші активи та отримані роботи або послуги (витрати за якими вже відображено в обліку та ще не погашено).

- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом (до складу кредиторської заборгованості за розрахунками з бюджетом відносить кредиторська заборгованість за всіма видами платежів до бюджету, включаючи податки утримані за розрахунками з працівниками Товариства. Облік ведеться на субрахунках у розрізі окремих податків, платежів та зборів).

- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування (відображається кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування за відрахуваннями на загальнообов'язкове державне соціальне страхування).

- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці (заборгованість за розрахунками з оплати праці, включаючи депоновану заробітну плату).

- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками за одержаними авансами (до складу кредиторської заборгованості за розрахунками за одержаними авансами відносить

кредиторська заборгованість, що утворилася в результаті отримання грошових коштів від покупців, а роботи або послуги ще не виконані або не надані).

- Інші поточні зобов'язання (до складу інших поточних зобов'язань включається вся інша кредиторська заборгованість, яка не була віднесена до інших категорій).

- Інші довгострокові зобов'язання (до складу довгострокової кредиторської заборгованості відноситься вся кредиторська заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців).

Товариство оцінює вплив ефекту вартості грошових коштів у часі на статті короткострокової кредиторської заборгованості, як несуттєвий, тому враховує її за номінальною вартістю. Списання фінансового зобов'язання (або його частини) здійснюється Товариством на підставі рішення, прийнятого Керівником Товариства, тоді коли зазначене в договорі зобов'язання виконане, анульоване або строк його дії минув.

3.3.7. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо існує імовірність того, що Товариство отримає в майбутньому економічні вигоди від його використання, вартість його може бути достовірно визначена та перевищує 6000,0грн., очікуваний строк корисного використання (експлуатації) якого більше одного року та який утримується з метою використання у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій.

При первісному визнанні Товариство оцінює основні засоби за собівартістю, за вартістю придбання або створення. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Одиницею обліку основних засобів є окремих об'єкт. Якщо один об'єкт основних засобів складається з частин (компонентів), які мають різний строк корисного використання (експлуатації), то кожна з цих частин визнається в бухгалтерському обліку окремим об'єктом основних засобів.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються збитками періоду в якому вони понесені.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Об'єктом амортизації є первісна вартість основних засобів, зменшена на їх ліквідаційну вартість. Встановлено ліквідаційну вартість основних засобів Товариства таку, що дорівнює нулю. Нарахування амортизації починається з моменту, коли об'єкт основних засобів стає придатним для використання. Базою для нарахування амортизації діючих основних засобів є їх первісна (справедлива) вартість. Строк корисної експлуатації, встановлений для кожного об'єкту, визначається по кожному об'єкту основних засобів постійно діючою комісією Товариства, не переглядається й враховується як достовірний. Нарахування амортизації проводиться прямолінійним методом щомісячно та по об'єктно за прямолінійним методом протягом таких з використанням таких щорічних норм:

Вид основного засобу		Строк корисного використання (років)
Машини та обладнання, в т. ч. електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми	4	5 - 15 років
Інструменти, прилади, інвентар, меблі	6	до 10 років
Інші основні засоби	9	5 - 15 років

Сума нарахованої амортизації відображається у складі адміністративних витрат. Залишкова вартість, строки корисної служби та методи нарахування амортизації активів аналізуються наприкінці кожного звітного року і коригуються за необхідності. Нарахування амортизації припиняється, на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу або на дату, з якої припинено визнання активу.

Вибуття об'єкта основних засобів здійснюється у формі продажу активу чи припинення використання, у зв'язку з тим, що організація більше не передбачає отримання вигод пов'язаних з ним (п.67 МСБО 16).

Орендовані основні засоби у Товариства відсутні.

3.4.4. Нематеріальні активи

Придбаний або отриманий нематеріальний актив відображається в балансі Товариства, якщо існує імовірність одержання майбутніх економічних вигод, пов'язаних з його використанням, та його вартість може бути достовірно визначена. До нематеріальних активів Товариство відносить програмне забезпечення, що використовується для надання послуг та адміністрування, ліцензії на провадження професійної діяльності, впровадження нових процесів і систем, торгових марок (зокрема, торгових знаків), авторські права.

Нематеріальні активи зараховуються на баланс Товариства за первісною вартістю. Після первісного визнання Товариство веде облік нематеріальних активів та розкриття їх у фінансових звітах згідно з МСБО 38 «Нематеріальні активи». Облік здійснюється на основі історичної вартості, за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності таких активів та подальших витрат в процесі його використання. Строк корисної експлуатації, встановлений для кожного об'єкту раніше, не переглядається й враховується як достовірний та визначений. Капіталізовані витрати амортизуються за прямолінійним методом амортизації протягом строку корисної експлуатації (від 5 до 10 років) щомісячно та по об'єкту.

Нарахування амортизації починається з місяця, наступного за місяцем, в якому нематеріальний актив стає придатним для використання. Нарахування амортизації припиняється, на одну з дат, яка відбувається раніше: на дату початку класифікації активу як утримуваного для продажу або дату припинення його визнання.

Нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації не амортизуються, а тестуються на предмет знецінення щорічно або окремо, або на рівні одиниць, що генерують грошові потоки. Строк корисної експлуатації нематеріальних активів з невизначеним строком експлуатації переглядаються щорічно з метою визначення того, наскільки прийнятно відносити цей актив у категорію активів з невизначеним строком корисної експлуатації. Збиток, що виникає від припинення визнання нематеріального активу, визначається як різниця між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю активу, та визнаються у звіті про прибутки та збитки, в момент припинення визнання активу.

Облік нематеріальних активів ведеться щодо кожного об'єкта за такими групами:

- права на комерційні позначення (знаки для товарів і послуг, фірмові найменування);
- авторське право та суміжні з ним права (ліцензійне програмне забезпечення);
- інші нематеріальні активи (ліцензії).

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожен звітний період Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянutoї балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо оренди

Товариство є орендарем нежитлових приміщень для розміщення головного офісу та філій та застосовує МСФЗ 16 «Оренда» до всіх видів оренди. Застосовуючи МСФЗ16, Товариство має робити судження, які впливають на оцінку орендних зобов'язань та оцінку

активу з права користування. Це включає в себе визначення договорів, до яких застосовується МСФЗ16, визначення строку оренди та ставку відсотка щодо майбутніх орендних платежів.

Строк оренди, визначений Товариством, складається з невідомого періоду оренди разом з періодами, які охоплюються можливістю продовження оренди у випадку, якщо Товариство обґрунтовано впевнено у тому, що воно реалізує таку можливість, та періодами, які охоплюються можливістю припинити дію оренди, якщо Товариство обґрунтовано впевнено в тому, що воно не реалізує таку можливість.

Амортизація активів з права користування відноситься на прибутки і збитки за прямолінійним методом протягом строку оренди.

На дату початку оренди Товариство визнає актив з права користування та орендне зобов'язання. На дату початку оренди Товариство оцінює актив з права користування за собівартістю, а орендне зобов'язання - за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату. Під час оцінки орендного зобов'язання теперішню вартість орендних платежів товариство визнає шляхом дисконтування майбутніх платежів з використанням відсоткової ставки, закладеної в договорі оренди. Якщо таку ставку не можна легко визначити, то Товариство застосовує ставку додаткових запозичень

У подальшому Товариство оцінює актив з права користування за собівартістю з вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків внаслідок зменшення корисності та з коригуванням на будь-яку переоцінку орендного зобов'язання.

Орендне зобов'язання переоцінюється, якщо виконується будь-яка з таких умов: або змінився строк оренди, або змінилася оцінка можливості придбання базового активу. Переоцінка здійснюється шляхом дисконтування переглянутих орендних платежів з використанням переглянутої ставки дисконту.

Також якщо наявна модифікація оренди, яка обліковується як окрема оренда, орендар має переоцінити орендне зобов'язання шляхом коригування активу з права користування.

Товариство не застосовує вимоги щодо визнання активів і зобов'язань стосовно короткострокової оренди з терміном до 12 місяців або оренди, в якій базовий актив має вартість менш як 10 тис. грн. Витрати на таку оренду Товариство визнає на прямолінійній основі, як це дозволено МСФЗ 16. Ці витрати відображаються у складі адміністративних витрат. Також на витрати відносяться комунальні платежі пов'язані з орендованими приміщеннями.

Визначаючи строк оренди та оцінюючи тривалість невідомого періоду оренди Товариство бере до уваги можливість дострокового припинення оренди за ініціативою або за згодою сторін та імовірність того, що воно скористається своїм правом дострокового припинення оренди.

Набрання чинності МСФЗ 16 «Оренда» не вплинуло на фінансову звітність звітного 2019 року, чинні договори оренди приміщень Товариство класифікувало як короткострокові.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків.

Поточний податок – сума податків на прибуток, що підлягають сплаті щодо оподаткованого прибутку за звітний період, визначений відповідно до правил, установлених податковими органами, згідно з якими податки на прибуток підлягають сплаті до бюджету (відшкодуванню)

Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу

Поточні податкові зобов'язання за поточний і попередній періоди оцінюються за сумою, яку передбачається сплатити податковим органам із застосуванням ставок оподаткування та податкового законодавства, що діють в Україні до кінця звітного періоду.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню, з урахуванням імовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток в майбутньому, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці.

Товариство відстрочені податкові зобов'язання не розраховувало.

Керівництво періодично здійснює оцінку позицій, відображених у податкових деклараціях, щодо яких відповідне податкове законодавство може бути по-різному інтерпретовано.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події та існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство створює резерви, якщо має поточні зобов'язання, що виникли в результаті минулої події, та є значна ймовірність того, що для погашення зобов'язання буде потрібен відтік економічних вигід, і може бути зроблена надійна оцінка суми такого зобов'язання. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства.

Потенційні (умовні) зобов'язання не відображаються у фінансовій звітності, за винятком випадків, коли існує ймовірність того, що для погашення зобов'язання відбудеться вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, і при цьому сума таких зобов'язань може бути достовірно оцінена.

Товариство створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток. Резерв відпусток відображається у фінансовій звітності, як поточні забезпечення. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець звітного періоду.

Товариство створює резерви знецінення фінансових активів відповідно до методики зазначеної у п.3.3.4, з метою покриття можливих збитків Товариства в результаті непогашення боржником дебіторської заборгованості.

3.9.2. Виплати працівникам

Виплати працівникам - це всі форми компенсації, що їх надає Товариство в обмін на послуги, надані працівниками, або при звільненні.

Короткострокові виплати працівникам - це виплати працівникам (окрім виплат при звільненні працівників), що, як очікується, будуть сплачені у повному обсязі протягом дванадцяти місяців після закінчення річного звітного періоду, у якому працівники надають відповідні послуги.

3.9.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до Українського законодавства, Товариство нараховує внески на фонд оплати праці співробітникам та сплачує їх до Пенсійного фонду України. Поточні внески нараховуються на заробітну плату працівникам як процентні витрати та відображаються у відповідному періоді.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1 Доходи та витрати

Облік доходів Товариством ведеться із застосуванням МСФЗ 15 *Дохід від договорів з клієнтами*.

Товариство визнає дохід від реалізації (надання) товарів та послуг, коли воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу клієнтові, а клієнт отримує контроль над таким активом та є ймовірність надходження економічних вигід, пов'язаних з операцією.

Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань за ціною договору.

Ціна операції – це сума компенсації, яку Товариство очікує отримати право в обмін на передачу клієнтові обіцяних товарів або послуг за винятком сум, зібраних від імені третіх осіб (наприклад, деяких податків на продаж). Компенсація, обіцяна в договорі з клієнтом, може включати фіксовані суми, змінні суми або і ті й ті суми. Виручка, головним чином, включає доходи від надання (продажу): брокерських послуг – комісійна винагорода у відсотках від суми укладених договорів з купівлі-продажу цінних паперах за дорученням клієнтів, яка нараховується за кожну операцію; депозитарних послуг – фіксована сума за обслуговування рахунків у цінних паперах, яка нараховується щомісяця; консультаційних послуг з інвестування у цінні папери; доходи від власних операцій з торгівлі цінними паперами.

Доходи та витрати, пов'язані з тією самою операцією або іншою подією, визнаються одночасно. Доходи і витрати відображаються в тому періоді, в якому товари(послуги) були реально надані і була завершена передача пов'язаних з цими товарами (послугами) ризиків і

економічних вигід, незалежно від того, чи була проведена фактична оплата таких товарів (послуг).

Процентні доходи та витрати Товариства класифікуються як фінансові доходи і витрати.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;

б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;

в) за Товариством не залишається контроль за проданими фінансовими активами;

г) суму доходу можна достовірно оцінити;

д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду, зменшення активів, або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу Товариства (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу власниками), за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Безпосередньо витрати, які виникають у ході звичайної діяльності Товариства і мають форму вибуття активів або їх амортизації (наприклад, собівартість реалізованої продукції, адміністративні та витрати на збут).

Загальний підхід до сутності та критеріїв визнання витрат як елемента, пов'язаного з оцінкою результатів діяльності у Звіті про фінансові результати (Звіті про сукупний дохід).

Витрати звітного періоду визнаються за умови, що ці витрати були достовірно оцінені, одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені. Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені. Визнання витрат відбувається одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Для визначення фінансового результату звітного періоду доходи звітного періоду порівнюються з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів.

Доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення незалежно від дати надходження або сплати коштів.

Витрати на податок на прибуток включає податок на прибуток підприємства, розрахований у відповідності до вимог Податкового Кодексу України.

Товариство при визначенні фінансового результату до оподаткування за звітний податковий період, виходячи з власного професійного судження щодо сутності здійснених господарських операцій, класифікує витрати за наступними статтями:

- адміністративні витрати;
- витрати на збут;
- інші витрати.

3.10.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.10.3. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в Українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають. Інформація відображається у валюті – українська гривня, датою перерахунку інших валют є останній робочий день місяця по курсу, встановленому НБУ.

Товариство використовувало обмінні курси на дату балансу:

	31.12.2019	31.12.2018
Гривня /1 долар США	23,6862	27,688264
Гривня /1 євро	26,422	31,714138

Курсові різниці, які виникають при конвертуванні, відображаються у звіті про фінансові результати розгорнуто у періоді в якому відбулося коливання. Результати, виражені в іноземних валютах, перераховуються по курсу НБУ на дату здійснення операції.

3.10.4. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

У разі відсутності МСФЗ, який конкретно застосовується до конкретної операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно інформацію про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень та повною в усіх суттєвих аспектах;

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у такому порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ Товариством у звітному періоді не здійснювались.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість фінансових інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Протягом звітного періоду переоцінка фінансових активів із залученням незалежних оцінювачів не здійснювалась.

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офери та коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Товариства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Протягом звітного кварталу ставка дисконту для перерахунку майбутніх потоків не застосовувалась.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів. На кожну звітну дату Товариство проводить оцінку активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва Товариства за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу. Станом на звітну дату ознак знецінення фінансових активів не ідентифіковано.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Грошові кошти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовуються ціни закриття біржового торгового дня
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозитів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Ринковий	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний	Ціна закриття біржового торгового дня, за відсутності визначеної ціни на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, фінансова звітність емітента
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює її номінальній вартості. Первісна оцінка торгівельної дебіторської заборгованості здійснюється за ціною операції, якщо вона не містить значного компонента фінансування. Первісна оцінка іншої дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює теперішній вартості усіх майбутніх надходжень грошових коштів, дисконтованих із застосуванням переважної ринкової ставки (переважних ринкових ставок) відсотка на подібний інструмент.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	31.12.2019р	
	Балансова вартість (тис.грн)	Справедлива вартість (тис.грн)
1	2	3
Грошові кошти та їх еквіваленти	17 952	17 952
Облігації внутрішніх державних позик	10 630	10 630
Облігації зовнішніх державних позик	5 683	5 683
Облігації підприємств	3 353	3 353
Акції, прості іменні	621	621

Акції корпоративних інвестиційних фондів	17	17
--	----	----

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації послуг

Статті доходів	31.12.2019	31.12.2018
Дохід від реалізації брокерських послуг	1 383	1 722
Дохід від реалізації послуг депозитарної установи	485	272
Дохід від реалізації інших послуг	166	68
Всього доходи від реалізації	2 034	2 062

6.2. Доходи від реалізації ЦП

Статті доходів	31.12.2019	31.12.2018
Доходи від реалізації облігацій	214 664	64 430
Доходи від реалізації акцій	579	2 818
Всього доходи від реалізації ЦП	215 243	67 248

6.3. Собівартість реалізації

Собівартість цінних паперів	31.12.2019	31.12.2018
Собівартість реалізованих облігацій	193 354	63 221
Собівартість реалізованих акцій	575	2 793
Всього:	193 926	66 014

6.4. Інші доходи

Статті доходів	31.12.2019	31.12.2018
Фінансова допомога неповоротна	43 219	0
Доходи від отримання купонного доходу по ОВДП	5 886	1 589
Доходи від курсових різниць	5 058	1 164
Доходи інші	894	149
Доходи від отриманих відсотків банків	706	1 605
Доходи від погашення ОВДП	27	145
Доходи від внесення додаткового капіталу	0	524
Доходи від зміни справедливої вартості фінансових	0	87
Всього	55 790	5 263

6.5. Інші витрати

Статті витрат	31.12.2019	31.12.2018
Збитки від курсових різниць	5 645	1 198
Витрати на нарахування премій по ОВДП	2827	0
Витрати на супровід ПЗ	3 926	2 644
Витрати на інформаційне забезпечення	554	37
Витрати на Інтернет-послуги	601	173
Інформаційно-технічне обслуговування	395	23
Формування резерву сумнівних боргів	264	40
Витрати на виплати персоналу	90	0
Податки, збори, обов'язкові платежі	74	7
Втрати при погашенні ОВДП	27	117
Інші витрати	39	220
Витрати на придбання ліцензій	11	0
Збитки від зменшення корисності активів	0	296
Всього	14 453	4755

6.6. Витрати на збут

Статті витрат	31.12.2019	31.12.2018
Витрати на рекламу	26 580	1 001
Витрати на маркетинг та дослідження ринку	8 809	0
Витрати на виплати персоналу	8 513	4 029
Витрати на проведення рекламних заходів	1 137	0
Амортизація ОЗ, МНМА та нематеріальних активів	830	166
Витрати на формування резерву відпусток	675	192
Витрати на пальне	320	319
Послуги біржі, депозитарні та клірингові	311	273
Послуги агентів	19	0
Всього витрат на збут	47 194	5 980

6.7. Адміністративні витрати

Статті витрат	31.12.2019	31.12.2018
Витрати на виплати персоналу	14 431	3 996
Витрати на оренду приміщень для офісів	12 847	8 064
Витрати на аудит, юридичні, нотаріальні, консультаційні послуги	4 285	1 264
Витрати на створення резерву відпусток	1025	135
Амортизація ОЗ, МНМА та нематеріальних активів	993	275
Витрати на комунальні, експлуатаційні послуги, охорону	928	244
Телекомунікаційні послуги, мобільний зв'язок	483	266
Послуги банків	470	127
Витрати на канцелярські товари	425	306
Витрати на супровід ПЗ та інформаційні послуги	331	184
Витрати на підвищення кваліфікації персоналу	192	140
Кур'єрські, поштові послуги	119	10
Інші витрати	125	252
Всього адміністративних витрат	36 654	15 263

6.8. Неопераційні витрати

Статті витрат	31.12.2019	31.12.2018
Проведення рекламних заходів, оренда приміщень та кейтерінги	1363	497
Витрати на маркетинг	865	41
Витрати представницькі	444	174
Витрати на господарські товари	253	271
Інші витрати	282	87
Всього витрат	3 207	1079

7. Збитки від непоточних активів, утримувані для продажу.

Станом на 31.12.2019р. Товариство не має непоточних активів, утримуваних для продажу.

8. Основні засоби та матеріальні активи

8.1. Нематеріальні активи

(тис.грн)

Найменування статей	31.12.2019	31.12.2018
Первісна вартість початок року	147	94
Надходження нематеріальних активів протягом звітного періоду	7 492	54
Вибуття нематеріальних активів протягом звітного періоду	17	1
Накопичена амортизація	150	47
Чиста балансова вартість	7 472	100

Станом на 31 грудня 2019 та 31 грудня 2018 у складі нематеріальних активів повністю зношені активи відсутні.

8.2. Основні засоби

Найменування статей	31.12.2019	31.12.2018
Первісна вартість основних засобів на початок року	10 343	2 422
Надходження основних засобів протягом звітного періоду	1 846	7 921
Вибуття основних засобів протягом звітного періоду	33	0
Накопичена амортизація основних засобів	2 378	598
Чиста балансова вартість	9 778	9 745

Станом на 31 грудня 2019 та 31 грудня 2018 років у складі основних засобів повністю зношені основні засоби відсутні.

9. Грошові кошти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках. Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

На звітну дату 31 грудня 2019 року не накладено арешт на кошти та інші цінності Товариства, зокрема готівкові кошти у касі та коштів на поточних рахунках в банках.

Оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості. Грошові кошти Товариство Товариство складає Звіт про рух грошових коштів згідно з МСФО 7 «Звіт про рух грошових коштів» прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів.

9.1 Станом на 31 грудня 2019 та 31 грудня 2018 на поточних та депозитних рахунках у банках обліковуються власні кошти Товариства:

Тип активу	31.12.2019	31.12.2018
Грошові кошти в банках (в грн)	12 835	170
Грошові кошти в банках (в USD)	3 263	13 846
Грошові кошти в дорозі (в грн)	1 587	0
Готівкові кошти в касах (в грн)	267	0
Банківські депозити (в грн)	0	1 550
Всього грошових коштів:	17 952	15 566

9.2. Інші оборотні активи

Грошові кошти клієнтів Товариства на поточних рахунках в банках, на колективних клірингових рахунках в ПАТ «Розрахунковий центр», дебіторська заборгованість клієнтів за договорами на брокерське обслуговування відображаються у складі інших оборотних активів та складають:

Тип активу	31.12.2019	31.12.2018
Грошові кошти клієнтів на поточних рахунках в банках (USD)	171	22

Кошти на клірингових рахунках клієнтів в банках	543	1 370
Дебіторська заборгованість клієнтів за договорами на брокерське обслуговування	5873	10 372
Всього:	6 587	11 764

9.3. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою собівартістю

Станом на 31.12.2019 року Товариство має у власності облігації зовнішніх державних позик номінованих в доларах США :

Кількість (шт.)	Вартість (тис. грн)
217	5 683

На балансі Товариства станом на 31.12.2019р є облігації внутрішніх державних позик номінованих в національній валюті:

Кількість (шт.)	Вартість (тис.грн)
10 090	10 630

Облігації внутрішніх та зовнішніх державних позик характеризуються високою ліквідністю на ринку цінних паперів України. Цінні папери можна продати у будь який час за ринковою вартістю.

Міністерство фінансів України гарантує своєчасне погашення та виплату за облігаціями внутрішніх державних позик та зовнішніх державних позик відповідно до умов випуску та незалежно від розміру суми вкладень.

9.4. Дебіторська заборгованість

	31.12.2019	31.12.2018
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	2 081	2 537
Дебіторська заборгованість за надані послуги	539	319
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів	68	12
Розрахунки з бюджетом	67	6
Інша дебіторська заборгованість	3	40
Балансова вартість всього:	2 758	2 914

Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення, аналіз дебіторської заборгованості здійснюється з використанням індивідуального підходу. На основі проведеного аналізу станом на дату звітності резерв під очікувані кредитні збитки не створювався.

10. Запаси

	31.12.2019	31.12.2018
Витратні матеріали (за історичною собівартістю)	20	32
Всього запаси	20	32

Станом на 31 грудня 2019р. та 31 грудня 2018р. Товариство знецінення запасів не визначало.

12. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	31.12.2019	31.12.2018
Інші поточні зобов'язання (кошти клієнтів на торговельних рахунках)	17 353	21 757
Торговельна кредиторська заборгованість	2 432	812
Розрахунки з бюджетом	40	32
Одержані аванси	5	4
Всього кредиторська заборгованість	19 830	22 605

13. Розкриття іншої інформації

13.1 Умовні зобов'язання.

13.1.1. Судові позови

Проти Товариства подані судові позови відсутні.

13.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в Українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки.

13.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу.

На думку керівництва Товариства, виходячи з наявних обставин та інформації, кредитний ризик для фінансових активів визначений Товариством як дуже низький, тому кредитний збиток не був визнаний при оцінці цих активів.

13.1.4. Розкриття інформації про пов'язані сторони

Пов'язаними особами ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» протягом звітного періоду були:

фізичні особи:	
Таштітов Аскар Болатович	Учасник товариства
Турлов Тімур	Власник істотної участі юридичної особи ФРІДОМ ХОЛДІНГ КОРП
Машковська Марина Василівна	Провідний управлінський персонал – генеральний директор
Девід Роберт Баркер, Бенівська Ольга Олександрівна	Члени Наглядової Ради
юридичні особи:	
ФРІДОМ ХОЛДІНГ КОРП, США	Учасник товариства
FFIN Securities Inc (США); ТОВ "Інвестиційна компанія «Фрідом Фінанс» (РФ); АТ "Фрідом Фінанс" (Республіка Казахстан); АТ "Фрідом Фінанс" (Республіка Киргистан); ІО ТОВ "Фрідом Фінанс Узбекистан" (Республіка Узбекистан); FREEDOM FINANCE CYPRUS LTD (Кіпр); Freedom Finance Germany (Німеччина)	– Компанії однієї Групи ФРІДОМ ХОЛДІНГ КОРП
FFIN Brokerage Services (Беліз), Fresh Start (Кіпр), Tradernet LTD (Кіпр)	юридичні особи, які перебувають під спільним контролем фізичної особи КБВ

Протягом звітного 2019 року ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» отримало безповоротну фінансову допомогу від ФРІДОМ ХОЛДІНГ КОРП. у сумі 42913 тис. грн.

На протязі звітного 2019 року відбувалися наступні операції з іншими пов'язаними сторонами :

- FFIN Brokerage Services (Беліз) проведено біржові транзакції по купівлі цінних паперів на суму 1076 тис. грн. та по продажу 21898 тис. грн. Кредиторська заборгованість за цими операціями станом на 01.01.2019 складала 10963 тис. грн., на 31.12.2019 - 3027 тис. грн.
- Fresh Start (Кіпр) надано послуги з використання програмного забезпечення Tradernet ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» згідно ліцензійної угоди у сумі 3973 тис. грн. Товариство мало зобов'язання зі сплати за наданні послуги на початок звітного 2019 року – 330 тис. грн. і зобов'язання зі сплати за наданні послуги на кінець звітного 2019 року - 238 тис. грн.

- ФФ Кіпр (Кіпр) проведено біржові транзакції по купівлі цінних паперів на суму – 26964 тис. грн. та з продажу – 43040 тис. грн. Кредиторська заборгованість за цими операціями станом на 01.01.2019 складала 0 тис. грн., на 31.12.2019 - 5241 тис. грн. Винагорода провідному управлінському персоналу за 2019 рік: Фонд оплати праці 695 тис. грн, нарахуванні податки 22% ЕСВ на ФОП 153 тис. грн; Винагорода членам Наглядової Ради 198 тис. грн, нарахування податки 22% ЕСВ на винагороду 44 тис. грн.

Інших операцій з пов'язаними сторонами протягом звітного періоду не було.

13.1.5. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Товариства і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Товариства. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з фінансовими ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких фінансових ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності.

Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Товариство, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

13.1.6. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації, дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

На кінець звітного періоду використовувались дані НБУ та рейтингових міжнародних компаній, які визначають кредитні рейтинги боргових зобов'язань України. Облігації зовнішніх державних позик характеризуються високою ліквідністю на ринку цінних паперів України. Цінні папери можна продати у будь який час за ринковою вартістю.

Міністерство фінансів України гарантує своєчасне погашення та виплату за облігаціями внутрішніх державних позик та зовнішніх державних позик відповідно до умов випуску та незалежно від розміру суми вкладень.

На даний момент валютні ОЗДП є кращою альтернативою аніж депозити у валюті, оскільки мають вищий рівень доходності.

Також взято до уваги «Положення щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками», затверджене рішенням НКЦПФР № 1597 від 01.10.2015р., згідно з яким кошти на поточних рахунках, державні цінні папери, цінні папери, гарантовані державою, та доходи, нараховані за ними, відносяться до 1-ї групи активів зі ступенем кредитного ризику 0 відсотків.

Щодо позик

Станом на 31.12.2019 року в активах Товариства позики відсутні.

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Товариство відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;
- аналіз платоспроможності контрагентів;
- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Товариства простроченої дебіторської заборгованості.

У Товариства для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені система управління ризиками та внутрішній аудит (контроль).

13.1.7. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів. Валютні ризики Товариства можуть виникати у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті та наявності на балансі грошових коштів в іноземній валюті.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництво Товариства здійснювало на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної дохідності від володіння іноземною валютою за період.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів та контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. У разі зростання відсоткових ризиків Товариство має намір позбутися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою.

13.1.8. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – це ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу, виникнення збитків у Товариства у зв'язку з неможливістю своєчасного виконання ним в повному обсязі своїх фінансових зобов'язань, не зазнавши при цьому неприйнятних втрат, внаслідок відсутності достатнього обсягу високоліквідних активів.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності, проводить аналізи термінів платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими та грошовими потоками, а також контролює рух грошових коштів від операційної діяльності, з метою забезпечення постійної наявності коштів, необхідних для виконання усіх зобов'язань у визначені терміни. Політика ліквідності Товариства перевіряється і затверджується Керівництвом Товариства. Управління ризиками Товариства направлене на відстеження динаміки фінансового ринку України і зменшення його потенційного негативного впливу на результати діяльності Товариства.

13.1.9. Управління капіталом

Товариство розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Товариства. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Товариство може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

14. Власний капітал

Зареєстрований статутний капітал Товариства 86 071 тис. грн станом на 31.12.2019р. сплачений грошовими коштами повністю. Товариство стверджує, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

Власний капітал має наступні складові:

Тип активу	31.12.2019	31.12.2018
Зареєстрований статутний капітал	86 071	59 880
Додатковий капітал (внески учасників)	215	215
Резервний капітал	69	69
Нерозподілений прибуток/збиток	(41 206)	(18 836)
Всього:	45 149	41 328

15. Пруденційні показники

Відповідно до Положення щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками, Товариство дотримується вимог щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками, затверджених Рішенням НКЦПФР від 01.10.2015р. № 1597.

Станом на 31.12.2019р. пруденційні показники Товариства становлять:

№	Назва показника	Нормативне значення	Розрахункове значення на 31.12.2019р.
1	Показник розміру регулятивного капіталу	не менше 7 000 000,00 грн.	25 619 492,59
2	Норматив адекватності регулятивного капіталу	не менше 8 %	220,4034
3	Норматив адекватності капіталу першого рівня	не менше 4,5 %	220,4034
4	Коефіцієнт фінансового левериджу	в межах від 0 до 3	0,4786
5	Коефіцієнт абсолютної ліквідності	не менше 0,2	9,1584
6	Норматив концентрації кредитного ризику, щодо окремого контрагента (крім банків та торговців цінними паперами)	Не більше 25%	8,5738
7	Норматив концентрації кредитного ризику, щодо окремого контрагента, що є банком або торговцем цінними паперами.	Не більше 100%	47,7265

16. Події після звітної дати.

У відповідності до МСБО 10 «Події після звітного періоду» Товариство визначає сприятливі та несприятливі події, які відбуваються з кінця звітного періоду до дати затвердження фінансової звітності.

ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» стверджує, що після звітної дати «31» грудня 2019 року між датою складання та затвердження фінансової звітності жодних подій, які б могли вплинути на показники фінансової звітності та могли б вимагати коригування фінансової звітності за 2019 рік не відбувалось.

Генеральний директор
ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА»

М. В. Машковська